

rza chron". Następnie dostoyny Namiestnik z całym towarzystwem raczył udać się do wspaniałego referktarza i przyjąć tam wystawny obiad. Blisko 150 osób zasiadło do stołu; pierwszy toast wznosił Ks. Rektor Kossowski za zdrowie Najjaśniejszego Pana, drugi JW. Namiestnik za pomyślność Akademji, następnie dziękując w imieniu Akademji, ks. Rektor wznosił zdrowie JW. Namiestnika, w końcu zaś JW. Senator Pogodin, znany na polu piśmiennictwa ruski Akademik, bawiący obecnie czasowo w Warszawie, podnosząc głos w imieniu nauki, spełnił toast, objawiając życzenie wspólnej pomyślności Rosji i Polski; każdemu toastowi towarzyszyły szczerze i głośnie wiwaty. Po skończonym obiedzie, JW. Hrabia raczył jeszcze oglądać różne części gmachu, objawiając wszędzie swoje wysokie zadowolenie. (Dz. War.)

— Zbliżający się zaciąg wojskowy w Królestwie Polskim rozpocznie się 25 b. m. przez losowanie spisowych jednocześnie w całym Królestwie. Komisja Rządowa Spraw Wewnętrznych i Duchownych, z powodu znacznej liczby spisowych z m. Warszawy powołanych do losowania, zarządziła podzielenie ich na dwa oddziały, a zatem potrzebne będą dwa oddzielne lokale. W skutku tego głównodowodzący wojskami wydał następujące rozporządzenia: 1) Losowanie spisowych chrześcijan, zapisanych do ksiąg ludności stałej, odbywać się ma w barakach Ujazdowskich, zajmowanych przez pułk Litewski gwardji; a spisowych starozakonnych, zapisanych do ksiąg ludności stałej, oraz spisowych chrześcijan i starozakonnych zapisanych do ksiąg ludności niestałej, — w jednym z pawilonów szpitala wojskowego Ujazdowskiego. 2) Spisowych, którzy w obu tych miejscach wyciągną numera na rekrutów lub zastępców, ulokować w tychże barakach Ujazdowskich, a dla dozoru ich przeznaczyć stosowną wartę. 3) Dla urzędów rekruckich przeznaczyć lokale: do przyjmowania rekrutów z m. Warszawy — w koszarach Ujazdowskich, a do przyjmowania rekrutów z części Gubernji Warszawskiej — w nowo-wybudowanym domu zbornego punktu na Pradze. (Dz. War.)

— Przyjechał do Warszawy: Jenerał-Major Baron Raden, z Łodzi.

— Jutro w Kościele po-Karmelickim na Krakowskiej-Przedm.; o godz. 11tej z rana, odbędzie się Nabożeństwo żałobne za spokój duszy Karola Marconiego; na które, pozostała Żona wraz z Familją, Krewnych, Przyjaciół i Znajomych, zaprasza. (16,871.)

— Doia jutrzejszego o godz. 10tej z rana, w Kościele po-Kapucyńskim, odprawione będzie żałobne Nabożeństwo za duszę ś. p. Laury z Dobrzyńskich, 1go ślubu Pawłowicz, 2go Trzczińskiej; na które, pozostały Mąż z Pasierbem a Synem zmarłej, Krewnych i Przyjaciół, zaprasza. (16,801.)

— Na urządzić się mające przedstawienia Teatralne Amatorskie na dochód ubogich, pod opieką Warszawskiego Towarzystwa Dobroczynności, wybrano między innymi komedje: List Hr. Fredry, Siła złego na jednego, Wacława Szymanowskiego i Kto daje ten dużo daje, Lubowskiego.

— Na wystawie Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych powszechną zwracają uwagę dwa obrazy, jak o tem już wspomnieliśmy, jeden P. Szynalewskiego, Profesora z Krakowa, „Pierwsza ofiara Chrześcijańska”, drugi zasłużonego naszego Artysty P. Januarego Suchodolskiego, „Napad nocny Tatarów na tabor”. W pierwszym z nich malarz przedstawia młodzieńca leżącego w więzieniu cyrkowem, kratą tylko przedzielonem od klatki tygrysa, którego jutro ma paść ofiarą. Młodzieniec głowę opiera na kolanach Anioła, a do piersi drobny krzyżyk, symbol wiary i pociechy przyciska. Myśl wzniosła przewodniczyła wykonaniu tego obrazu, który nic nie pozostawia do życzenia; anatomja szczególnie z wielką prawdą jest traktowana. Drugi obraz przedstawia skrzydło taboru obozowego rycerstwa w chwili nocnego napadu Tatarów, z za taboru Rycerze i Ciury dzielny odpór stawiają, jedni z rusznic strzelają drudzy grozą pociskiem, a wkoło wóz dzicz pogańska harcuje, strzelając z łuków i samopalców. Cała ta scena oświetlona jest blaskiem wystrzałów i ogniem zięjącym z paszczy smoków na buńczukach i chorągwiach Tatarskich zatkniętych. Fantastyczne to oświetlenie podnosi zalety obrazu, w którym kompozycja jako też rysunek zyskały uznanie znawców.

— Figura N. MARJI PANNY, z kamienia Janikowskiego, dłuta P. Pruszyńskiego, czas pewien mieszcząca się na Wystawie Sztuk Pięknych, nabytą została przez Hr. Stanisława Ostrowskiego, dla Kościoła w m. Tomaszowie Rawskim.

— Wczoraj ukazała się nam Pani Ristori w dramacie Mosenthala, *Deborah*, nie jest to wcale owa Prorokini Izraela, lecz biedna żydówka wygnana z Węgier w czasie prześladowań zeszłego stulecia, która pokochała młodego wieśniaka Styryjskiego. Przywykliśmy widzieć znakomitą artystkę w Królewskich szatach, w starożytnych draperjach, które z takim wdziękiem i z taką godnością nosić umie, w tej ostatniej przeto roli mniejsze jak zwykle sprawiła na nas wrażenie. W 3cim akcie wszakże w scenie kiedy uniesiona rozpaczą, miota przekleństwa na kochanka co ją opuścił, znalazła się znowu w swoim tragicznym żywiolu, w którym króluje i płaszcz żebraczy co spadał z jej ramion, starczył jej za purpurę. Panna Glech rolę *Anny* oddała z wielkim poczuciem prawdy jak przystoi towarzyszce, uczennicy, słynnej artystki, która sama będąc wzorem doskonałości w sztuce, kształci i ożywia wszystkich co ją otaczają; mała dziewczyna nawet co grała rolę córeczki *Alberta i Anny*, bardzo dobrze tę rolę oddała.

— W porze, kiedy sliwki ten smaczny owoc, są konsumowane, należy zwrócić uwagę osób mających zwyczaj jedzenia na ulicy, aby pestek od sliwek nie rzucali na chodniki, zwłaszcza marmurowe. Nie łatwiejszego jak o nieszczęśliwy z tego powodu wypadek. Idzie ktoś, nie spostrzega na drodze pestki, obsuwa mu się noga, upada i albo się stłucze, wywichnię rękę lub nogę, albo też złamać ją może. Nie jeden pewno z naszych Czytelników tego doświadczył. Jest to na pozór drobna kwestyjka, ale skutki z niej mogą być wielkie bo smutne.

— Wczoraj na froncie gmachu dawniej Minterskiego przy placu Wareckim, umieszczonym został napis

szpitala „Hotel Dieu“ a obszedłszy przez godzinę wszystkie sale, przemawiał do znajdujących się tam cholerycznych, objawił swą radość, że tylu z nich ma się już lepiej, że znaczna liczba łóżek jest niezajętych i że epidemia przestała się powiększać. Lekarzom, Siostrzom Miłosierdzia i Infirmierom wynurzył swe zadowolenie.

Z Wiednia wiadomości dochodzą do 22 b. m. Pogłoski o mianowaniu Biskupa Strossmayera, na Kanclerza nadwornego Krocackiego, są mylne. Również bezzasadną zdaje się być wieść, o zwinięciu dowództwa armji Weneckiej i mianowaniu przy tej sposobności FZM. Benedeckiego Feldmarszałkiem.

Listy z Rzymu datowane 18go, zapewniają, że rodzina Królewsko-Neapolitańska, postanowiła przyjąć ofiarowane jej przez Cesarza Maksymiljana Meksykańskiego schronienie na wyspie Lacroma, na Adryatyku. (W.-T.-B.)

— **ROZMAITOŚCI.** Nie zwyczajna susza we Francji bez przerwy trwająca, zaczyna być kłeską prawdziwą. Dziennik *Memorial de la Loire* niepokojące donosi wiadomości o braku wody nie tylko do pojenia bydła, ale nawet i dla potrzeb ludzi. W St Maurice-sur-Loire ludzie codziennie spuszczać się muszą do studzien i tam w małe naczynia zbierać wodę sączącą się kroplami. W Villemontaine wszystkie studnie powysychały. Nawet w Roanne wyschły studnie, dotąd niewyczerpane. W Villeret mieszkańcy musieli przy dwóch studniach dających jeszcze wodę, postawić przez noc straż, iżby niebrano wody ukradkiem. Miejsca nieopodal od brzegów Loiry leżące, tyle też cierpią, co i inne, bo woda w rzece tak się popsowała, że jest nie do użycia. Ale nie tylko w Departamencie Loiry narzekają na brak wody, bo i w wielu innych okolicach brak ten mocno uczuwać się daje; sam nawet Paryż zmuszony jest oszczędnie się z wodą obchodzić. Dla tego też od kilku tygodni niepuszczają już wody z publicznych wodotrystków miasta. Polewanie ulic i promenad również ograniczyć musiano. — Na wyspie Korfu zakończył niedawno życie b. lekarz wojsk Angielskich Dr Barry, powszechnie ceniony dla głębokiej nauki i biegłości w chirurgji, oraz wielu przyniotów towarzyskich, jedną miał tylko przywarę, nadzwyczajną drażliwość. Nie cierpiał aby ktoś inne od niego miał zdanie, unosił się, gniewał, ztąd częste miewał zwady, które nieraz kończyły się pojedynkiem, a Doktor strzelał dobrze. Jakież tedy było zdziwienie jego znajomych, kiedy po śmierci jego dowiedzieli się, że ów swarliwy i krzykliwy lekarz był kobietą. — Niech jak chcą uskarżają się nasze piękne Panie na obojętność dzisiejszych mężów, przyznać jednak muszą, że dawniej była ona nierównie większą. Naprzykład *Lot* ani zatroszczył się o swoją żonę przemienioną w bałwan soli, gdy tymczasem dzisiejszy małżonek nie za wodnieny o nią zapytał, jeżeli nie jak o *żonę*, to pewno jako o *sól*. — Doktor zapytał chorego: „Czy masz Pan pragnienie?“ „O i wielkie.“ „A czy masz Pan także jakie pieczenie w żołądku?“ „Tak jest, *baraninę z czosnkiem*.“

Przyjechali do Warszawy:

Glinka Józef Ob: z Szezawina nr 1253; Hr: Kosakowski Stan: Wice-Referendarz Rady Stanu z Wilna nr 1264/5; Krański Adam Hr: z Radziejowic nr 613; Żubiński Wład: Hr:

z Dobrzelina nr 1254; Sosnowski Włodz: Ob: z Czajek nr 601; Walewski Stan: Ob: z Janczewa nr 601.

Wyjechali: Dangel Tom: Ob: do Grodna; Komirowski Konst: Ob: do Kraszewa; Makomski Hip: Ob: do Kiełbowo; Prozor Maur: Hr: do Piłicy; Roniker Adam Hr: do Korytnicy.

Przyjechali koleją żelazną: Jurski Konst: Ob: z Frankfurtu nr 625; Jurkiewicz Bol: Ob: z Bydgoszczy nr 490; Pandt Lud: Ob: z Torunia nr 601; Wokulski Józ: Doktor z Wiednia.

Wyjechali koleją żelazną: Brunwej Emilja Ob: i Groth Ryszard Urzędnik do Berlina; Malinowska Ludwika Ob: do Wiednia; Witt Karol Ob: do Torunia.

Karety, Omnibusy i Poczty Wozowe.

Jutro odchodzą **Karety:** do Brześcia Lit: o godz: 11ej rano; do Lublina o 1ej po południu; do Komży 2ej po południu; do Radomia o 6½ po południu. — **Omnibusy:** do Radomia o 10ej rano; do Lublina o 6ej po południu; do Sochaczewa o 6ej po południu; do Brześcia Lit: o 7ej po południu. — **Poczta Wozowa:** do Miechowa o 8ej rano

OSTRYGI Ostendzkie i Holsztyńskie z Flensburga, codziennie świeże, nadchodzą do Handlu Win i Delikatesów **Ant: Stepkowskiego.** — Tenże Handel otrzymał **LOSOSIE** Wędzone i **WĘGORZE**, oraz **WĘGORZE** w roladzie z Elbląga. (16,807)

OSTRYGI Ostendzkie świeże, nadchodzą codziennie do Handlu pod firmą **Józefa Höhr**, w Gmachu Teatru, ulica Wierzbowa. (16,414).

Teatr Wielki. Dziś, *Bal maskowy.* Opera. (Przez Artystów Włoskich. Abonament lit: B Nr 3). — Jutro, *Angelo.* Drama. (Ósme przedstawienie *Pani Histori*).

Teatr Rozmaitości. — Dziś, *Pan Geldhab.* — *Ciekawość.*

Ceny Targowe Warszawskie. — Dnia 23 b. m. płacono: Za korecz pszenicy od rs. 5 kop. 40 do rs. 7 kop. 25; żyta od rs. 4 k. 35 do rs. 4 k. 57½; owsa od rs. 1 k. 80 do rs. 1 kop. 95; gryki od rs. 3 k. 30 do rs. 3 k. 75; kartofli od rs. 1 k. 5 do rs. 1 k. 20.

Okowity próby 10, płacono dnia 22 b. m., za wiadro od rs. 2 k. 52¾ do rs. 2 k. 61¾; za garniec od rs. — k. 82½ do rs. — k. 85½.

Kurs Giełdy Warszawskiej. — D. 24 Październi. r. b.: za obligi skarbowe 100 rs. oprócz kuponu, dają rs. 84 k. 98⅓, dają rs. — kop. —; za Listy zastawne 8go okresu oprócz kup: za 15 rs. żądają rs. 12 k. 54⅔, dają rs. 12 k. 49⅔; za nową Rosyjską pożyczkę premiovą z roku 1865 (oprócz kup) oryg: żądają rs. 110 k. 25, dają rs. 110 k. —; Metalliki Lutowe żądają rs. — k. —, dają rs. 100 kopiejek 17; Metalliki Sierpniowe — żądają rs. — kopiejek —, dają rs. 100 kop. —; za Bilety Banku Cesarstwa, oprócz kuponu, żądają rs. 92 k. —, dają rs. 91 kop. 50; za Akcje drogi żelaznej Warszawsko-Bydg: po rubli sr: 100, żądają rs. 73 k. —, dają rs. — k. —; za akcje Drogi żelaznej W.-W. za sztukę żądają rs. 78 k. —, dają rs. — k. —; za akcje Głow: Tow: Rosyjsk: Dróg żelaznych żądają rs. — k. —, dają rs. 123 k. 50; za akcje kolei żelaznej Warszawsko-Terespolskiej żądają rs. 100 kop. 50, dają rs. 100 k. —; za Obligacje cząstkowe z r. 1835 po zlp. 500, dają rs. 103 k. 25; za certyfikaty Banku na oblig: czast: lit: A. po Zlp. 300 dają rs. 52 k. —; lit: B. po Zlp. 200 bez kuponu, dają rs. 27 k. — (z kuponami dają rubli srebrnych 33 kop. 75); za dowody Komis: Centr: Likwid: dają rubli srebrnych 6 kopiejek 15; za Pożyczkę Ros: 5tą z r. 1854 oprócz kuponu, żądają rs. 90 kop. 88⅔, dają rs. — k. —; za oblig: Głow: Tow: Ros: dróg żelaz: po fram: 2,000, żądają rs. —, dają rs. 92 k. 50. Za Akcje Fabryczno-Lódzkie żądają rs. 100 k. 75, dają rs. 100 kop. — Pół imperjały rosyjskie płacono rs. 6 k. 25. Dukaty hol. nowe płacono rs. 3 kop. 65. — Wartość kuponu bieżącego od obligów skarbo: rs. — k. 26⅔; od listów zastawnych kop. 20⅔; od 5tej Pożyczki Rosyjskiej z roku 1854 rs. — kop. 11⅔.